

Av **eldste Robert D. Hales**
i De tolv apostlers quorum

Evig liv – å kjenne vår himmelske Fader og hans Sønn Jesus Kristus

Gud og Kristus er bokstavelig far og sønn – adskilte og særegne personer som er fullstendig forenet i hensikt.

For mange år siden benyttet jeg anledningen til å studere de siste vitnesbyrdene til profeter i hver evangelieutdeling. Alle bar et mektig vitnesbyrd om Gud Faderen og hans Sønn Jesus Kristus.

Når jeg har lest disse vitnesbyrdene – og mange andre som dem i årenes løp – har det alltid grepet meg hvor dypt vår himmelske Fader elsker sin eldste Sønn, og hvordan Jesus viser sin kjærlighet ved sin lydighet mot Faderens vilje. Jeg vitner om at når vi gjør det som er nødvendig for å kjenne dem og deres kjærlighet til hverandre, vil vi oppnå “den største av alle Guds gaver” – det evige liv.¹ For “dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du utsendte, Jesus Kristus.”²

Hvordan kan denne gaven bli vår? Den kommer ved personlig åpenbaring, som har blitt omtalt og undervist i formiddag.

Husker dere første gang dere visste at det fantes en Gud, og kunne føle hans kjærlighet? Som ung gutt pleide

jeg å se opp på stjernehimmelen og fundere over og føle hans nærhet. Jeg var henrykt over å kunne utforske den storartede skjønnheten i Guds skaperverk – fra små insekter til ruvende trær. Når jeg innså hvor vakker denne jorden er, visste jeg at vår himmelske Fader elsket meg. Jeg visste at jeg bokstavelig talt var hans åndelige avkom, at vi alle er sønner og døtre av Gud.

Hvordan visste jeg dette? spør dere kanskje. Skriftene lærer oss: “Til noen er det gitt å vite ved Den Hellige Ånd at Jesus Kristus er Guds Sønn... og andre er det gitt å tro på deres ord for at de også kan få evig liv hvis de fortsetter å være trofaste.”³ Fra mitt ståsted betyr ikke dette at noen mennesker alltid vil være avhengige av andres vitnesbyrd.

Mitt eget vitnesbyrd vokste etter hvert som jeg lærte om vår himmelske Fader og Frelseren ved undervisning og vitnesbyrd fra mine foreldre, lærere, Skriftene – som jeg leste flittig – og ikke minst Den hellige ånd. Når jeg utøvet tro og adlød budene, vitnet

Den hellige ånd om at det jeg lærte var sant. Det var slik jeg fikk vite det selv.

I denne prosessen er det avgjørende å søke personlig åpenbaring. Nephi oppfordrer oss: “Nyt Kristi ord, for se, Kristi ord vil fortelle dere alt dere skal gjøre.”⁴

Før min åttende fødselsdag ønsket jeg å vite mer om dåpen. Jeg leste i Skriftene og ba. Jeg lærte at jeg ville motta Den hellige ånds gave når jeg ble bekreftet. Jeg begynte også å forstå at Gud og Kristus bokstavelig talt er far og sønn – adskilte og særegne personer som er fullstendig forenet i hensikt. “Vi elsker [dem] fordi [de] elsket oss først.”⁵ Om og om igjen så jeg hvordan de elsker hverandre og samarbeider til vårt beste. Lytt til noen av de mange skriftstedene som forklarer denne sannheten:

Idet han underviste om vårt førjor-diske liv, omtalte vår himmelske Fader Jesus Kristus som “min elskede Sønn,

som var min elskede og utvalgte fra begynnelsen.”⁶ Da Faderen skapte jorden, gjorde han det “ved [sin] Enbårne” Sønn.⁷

Jesu mor Maria ble fortalt at hun skulle føde “Den Høyestes Sønn”.⁸ Og da Jesus var ung mann, fortalte han sin mor at han måtte “være i [sin] fars hus”.⁹ Mange år senere, da Frelseren ble døpt, talte vår himmelske Fader fra himmelen og sa: “Dette er min Sønn, den elskede! I ham har jeg velbehag.”¹⁰

For å lære sine disipler å be, uttalte Jesus disse ordene:

“Fader vår, du som er i himmelen. Helliget vorde ditt navn.

Komme ditt rike. Skje din vilje, som i himmelen, så og på jorden.”¹¹

Han sa til Nikodemus: “Så har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne.”¹² Og han forklarte sine mirakler ved å si: “Sønnen kan ikke gjøre noe av seg selv, men bare det han ser Faderen gjøre. For det han gjør, det gjør Sønnen likeså.”¹³

Idet forsoningens time nærmet seg, ba Jesus og sa: “Far, timen er kommet... Jeg har herliggjort deg på jorden idet jeg har fullført den gjer-ning som du har gitt meg å gjøre.”¹⁴ Så, når vekten av våre synder falt på ham, tryglet han: “Far! Er det mulig, så la denne kalk gå meg forbi. Men ikke som jeg vil, bare som du vil.”¹⁵ I sine siste øyeblikk på korset ba Jesus: “Far, forlat dem, for de vet ikke hva de gjør,” og deretter ropte han: “Far, i dine hender overgir jeg min ånd!”¹⁶

Deretter besøkte han de dødes ånder i åndeverdenen for å gi dem “kraft til å komme frem etter at han selv var oppstanden fra de døde, for å tre inn i hans Faders rike.”¹⁷ Etter Frelserens oppstandelse viste han seg for Maria Magdalena og sa: “Jeg farer opp til min Far og deres Far.”¹⁸

Da han kom til folket på det

amerikanske kontinent, presenterte Faderen ham ved å si: “Se, min elskede Sønn, i hvem jeg har velbehag, i hvem jeg har herliggjort mitt navn.”¹⁹ Da Jesus steg ned blant folket ved templet, presenterte han seg og sa: “Se, jeg er Jesus Kristus... Jeg har... forherliget Faderen ved å påta meg verdens synder.”²⁰ Da han forkynte sin lære, forklarte han:

“Det er den lære som Faderen har gitt til meg. Og jeg bærer vitnesbyrd om Faderen, og Faderen bærer vitnesbyrd om meg.”²¹

“Sannelig... Faderen og jeg er ett.”²²

Kan vi se et mønster i disse skriftstedene som vitner om Faderen og Sønnen som adskilte personer? Hvordan kan de da være *ett*? Ikke fordi de er samme person, men fordi de

er forenet i hensikt, like engasjert i å “tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv.”²³

Jesus er en Gud, men han skiller seg stadig ut som en egen, adskilt person ved å be til sin Fader og si at han gjør sin Faders vilje. Under sitt virke blant nephittene ba han: “Fader, jeg ber ikke for verden, men for dem som du har gitt meg ut av verden... så jeg kan være i dem likesom du, Fader, er i meg, så vi kan være ett, så jeg kan bli herliggjort ved dem.”²⁴

Med dette i tankene blir vi ikke overrasket over at evangeliets gjen-givelse begynte med besøk av ikke én, men to herliggjorte personer. Om sitt første syn vitnet profeten Joseph Smith: En av dem talte til meg, kalte meg ved navn og sa idet han pekte

på den annen: *«Dette er min elskede Sønn. Hør ham!»*²⁵

Den unge profeten, som gikk inn i lunden for å finne ut hvilken kirke han skulle slutte seg til, gikk med urokkelig tro, og kom ut med kunnskap og et vitnesbyrd om den eneste sanne Gud og Jesus Kristus, som Gud hadde sendt. Joseph skulle, i likhet med profetene før ham, bli et redskap til å gjengi til verden den kunnskap som fører til evig liv.

Du kan også søke vår himmelske Fader og «den Jesus som profetene og apostlene har [vitnet] om»,²⁶ i Skriftene og på denne generalkonferansen. Hvis du søker et personlig vitnesbyrd – deres personlige åpenbaring – vil du oppdage at vår himmelske Fader har sørget for en spesiell måte å kjenne sannheten selv på – gjennom det tredje medlemmet av Guddommen, en ånd i persons skikkelse som vi kjenner som Den hellige ånd.

«Og når dere mottar dette» – herunder det jeg har delt med dere i dag – «vil jeg be dere innstendig om å spørre Gud den evige Fader, i Kristi navn om ikke disse ting er sanne. Og hvis dere spør av et oppriktig hjerte, med ærlig hensikt og har tro på Kristus, vil han åpenbare sannheten av det for dere ved Den Hellige Ånds kraft.

Og ved Den Hellige Ånds kraft kan dere [med sikkerhet] vite sannheten i alle ting.»²⁷

Brødre og søstre, jeg vitner om at vår himmelske Fader ønsker at vi søker denne kunnskapen nå. Profeten Helamans ord roper fra støvet: «Husk, ja, husk at det er på vår Forløser klippe som er Kristus, Guds Sønn, at dere må bygge deres grunnvoll... og hvis menneskene bygger på denne grunnvoll, kan de ikke falle.»²⁸ Vi vil ikke mislykkes.

Denne sikre grunnvoll er Jesus Kristus. Han er «himmelens klippe».²⁹ Når vi bygger vårt hus på ham, kan

regnet i de siste dager falle, flommen kan komme og vindene kan blåse, men vi vil ikke falle. Vi vil ikke svikte, for vårt hjem og vår familie vil være grunnlagt på Kristus.³⁰

Jeg vitner om at et slikt hjem er «et herlighetens hus».³¹ Der samles vi for å be til vår himmelske Fader i Jesu Kristi, hans elskede Sønnns navn. Der gir vi dem ære og takknemlighet. Der mottar vi Den hellige ånd og «det løfte [Han] gir [oss] om evig liv, ja, det celestiale rikets herlighet.»³²

Jeg bærer mitt spesielle vitnesbyrd om at vår Frelser er Jesus Kristus, at han lever, at vår evige himmelske Fader elsker oss og våker over oss, at vi har en profet i denne evangelieutdeling – president Thomas S. Monson – som leder og veileder oss. Den hellige ånd vitner om at dette er sant for alle som går og søker denne kunnskapen. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Lære og pakter 14:7.
2. Johannes 17:3.
3. Lære og pakter 46:13–14.
4. 2 Nephi 32:3.
5. 1 Johannes 4:19.
6. Moses 4:2.
7. Moses 2:1.
8. Lukas 1:32.
9. Lukas 2:49.
10. Matteus 3:17.
11. Matteus 6:9–10.
12. Johannes 3:16.
13. Johannes 5:19; se også vers 17.
14. Johannes 17:14.
15. Matteus 26:39.
16. Lukas 23:34, 46.
17. Lære og pakter 138:51.
18. Johannes 20:17.
19. 3 Nephi 11:7.
20. 3 Nephi 11:10–11.
21. 3 Nephi 11:32.
22. 3 Nephi 11:27.
23. Moses 1:39.
24. 3 Nephi 19:29.
25. Joseph Smith – Historie 1:17.
26. Ether 12:41.
27. Moroni 10:4–5.
28. Helaman 5:12.
29. Moses 7:53.
30. Se 3 Nephi 14:24–25.
31. Lære og pakter 88:119; 109:8, 16.
32. Lære og pakter 88:4.